

Arrest

nr. 108 950 van 3 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 8 maart 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Marie-Claire FRERE, die loco advocaat Bruno SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Brecht HEIRMAN, die loco advocaat Carmenta DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 maart 2013 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing, houdende de weigering tot in overwegingname van verzoekers derde asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit zijn de bestreden beslissingen:

“Overwegende dat betrokkene op 10.03.2008 een eerste asielaanvraag indiende die op 23.02.2009 van het commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming kreeg. Overwegende dat op 15.06.2009 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 19.01.2011 een tweede asielaanvraag indiende die op 29.06.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 22.11.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat

betrokkene op 30.01.2013 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief van de voorzitter van de partij Muzavat dd. 25.12.2012 voorlegt. Overwegende dat betrokkene een brief van Rashad Guliyev, voorzitter van de Belgium Azerbaijanis Society, voorlegt. Overwegende dat deze documenten een gesolliciteerd karakter hebben. Overwegende dat de RVV (dd. 20.11.2012, p. 10) reeds stelde dat: "Getuigschriften van een politieke beweging zijn op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde." Overwegende dat betrokkene de enveloppe dd. 11.01.2013, waarin bovenstaande brief verzonden zou zijn, voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verwijst naar twee websites (www. Gazeta.com.tr.info en www.xalgxeber.com) waar meer informatie zou gevonden kunnen worden omtrent mijn politieke activiteiten. Overwegende dat de RVV (dd. 20.11.2012, p. 10) reeds oordeelde dat: "[...] maar dat verzoeker in deze niet overtuigt dat hij een actief lid was, die betogingen organiseerde met de financiering ervan door zijn schoonvader". Overwegende dat een document enkel bewijskracht heeft als het ondersteund wordt door geloofwaardige, plausibele en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Overwegende dat betrokkene een gescande versie van een brief van een mensenrechtenorganisatie voorlegt. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene de overlijdensakte van mij vader, die in België woonachtig was, voorlegt om te bewijzen dat betrokkene omwille van zijn problematiek de begrafenis van zijn vader in Azerbeidzjan niet zou hebben kunnen bijwonen. Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het commissariaat-generaal bij zijn tweede asielaanvraag kan wijzigen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat Hendrik Kreuner, de secretaris-generaal van de groepering 'Mouvement de Euopope', in contact zou zijn met de Muzavat-partij en op de hoogte zou zijn van de problematiek van betrokkene. Overwegende dat de bewijslast van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Overwegende dat betrokkene een mail dd. 01.02.2013 voorlegt waarin verwezen wordt naar drie internetartikels, die zouden schrijven over Bahadu's probleem. Overwegende dat betrokkene een mail voorlegt dd. 07.02.2013 waarin verwezen wordt naar twee internetartikels over het probleem van betrokkene. Overwegende dat een document enkel bewijskracht heeft als het ondersteund wordt door geloofwaardige, plausibele en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Overwegende dat het hier gaat om niet-officiële informatie uit een niet-officiële bron die niet onpartijdig is. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980..."

"Overwegende dat betrokkene op 23.05.2002 een eerste asielaanvraag indiende die op 02.10.2002 van Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering van verblijf' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 08.08.2011 een tweede asielaanvraag indiende die op 29.06.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 22.11.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 30.01.2013 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene expliciet verklaart dat ze zelf geen documenten noch documenten zou kunnen voorleggen ter staving van haar asielrelaas, maar dat al haar problemen verbonden zijn met de problemen van haar echtgenoot. Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar echtgenoot en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen. Overwegende dat betrokkene verwijst naar de documenten die haar echtgenoot in het kader van zijn derde asielaanvraag heeft neergelegd. Overwegende dat de derde asielaanvraag van haar echtgenoot op 08.03.2013 door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering in overwegingname'. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Schending van het artikel 48/3 Vreemdelingenwet; Schending van de artikelen 51/8 en 57/6 Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel; Schending van het art 3 EVRM.

4.1. De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en onredelijk. Het zorgvuldigheidsbeginsel kan omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden. Het redelijkheidsbeginsel is een aspect van het motiveringsbeginsel dat stelt dat een beslissing niet tegen alle redelijkheid mag ingaan. Ingevolge deze principes is de overheid verplicht om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig in te schatten en af te wegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

4.2. Om de status van vluchteling te kunnen bekomen dienen de verzoekers over de mogelijkheid te kunnen beschikken om opnieuw asiel aan te vragen. Inderdaad : De Belgische wetgever heeft er voor geopteerd om de bevoegdheid voor het toekennen van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming enkel en alleen toe te kennen aan de Commissaris- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit wordt bepaald in art. 57/6 Vreemdelingenwet : (...). Het is hierdoor niet aan de verweerder om uitspraken te doen over de gegrondheid van de aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming. Dit komt blijkens de Vreemdelingenwet louter toe aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

4.3. De verzoekers zijn bijgevolg verplicht om een asielaanvraag in te dienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken alvorens een beslissing ten gronde te kunnen bekomen. Er kan derhalve besloten worden dat het zeker niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken is om uitspraken te doen over de erkenning in de hoedanigheid van vluchteling of het recht op de subsidiaire bescherming. Dit komt enkel toe aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. In het kader van een asielaanvraag heeft de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg een zeer beperkte beoordelingsbevoegdheid.

- 4.4.1. Het kan enkel oordelen of er nieuwe gegevens zijn die wijzen op de nood naar bescherming in de zin van art. 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet zonder diepgaand zich te mogen uitspreken over deze nieuwe gegevens zonet eigent het zich de beoordelingsbevoegdheid ten gronde toe van de Commissaris-generaal.

- 4.4.2. Het is inderdaad kwalijk te noemen en een manifeste schending van de bevoegdheid toegekend aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wanneer de Dienst Vreemdelingenzaken nieuwe gegevens ten gronde én inhoudelijk beoordeeld. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken alle nieuwe documenten afzonderlijk beoordeeld, teneinde te concluderen dat deze nieuwe documenten de geloofwaardigheid van de verzoekers niet zou kunnen herstellen. De verzoekers hebben echter verscheidene documenten voorgelegd, waardoor het geenszins uit te sluiten is dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt dat het geheel van de nieuwe documenten, waarin de problemen van de eerste verzoeker bevestigd worden, wel in staat zijn de geloofwaardigheid van de verzoekers te herstellen! Het is bijvoorbeeld niet omdat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eerder besliste dat een getuigenschrift van een politieke beweging op zich niet voldoende is om de geloofwaardigheid te herstellen, dat de op heden neergelegde brieven, in samenhang met de andere neergelegde documenten, niet voldoende zouden zijn. Daarnaast dient vastgesteld te worden dat de nieuwe documenten zonder enige twijfel aanvaard dienen te worden als nieuwe elementen. Deze elementen hebben de verzoekers niet kunnen inroepen tijdens hun eerdere asielprocedures aangezien ze dateren van NA het afsluiten van hun tweede asielprocedure op datum van 22/11/2012. De asielaanvraag van de verzoekers is gebaseerd op volledig nieuwe elementen die nooit beoordeeld werden door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4.5. Er is bijgevolg omwille van de aanwezigheid van deze relevante elementen, een manifeste schending van het art. 51/8 Vreemdelingenwet waar te nemen, dat hieronder weergegeven wordt : (...).

- 4.5.1. Uit de bewoordingen van artikel 51/8, lid 1 van de vreemdelingenwet kan afgeleid worden dat de gegevens die in het raam van een meervoudige asielaanvraag worden voorgelegd: nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag ; betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdelinge ze had kunnen aanbrengen ; relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel

risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet ; cumulatief aanwezig moeten zijn. In casu dient vastgesteld te worden dat de neergelegde documenten aan deze cumulatieve voorwaarden voldoen. De bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken beperkt zich tot de vaststelling of er al dan niet nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag. Indien het antwoord positief is, dan dient het dossier overgemaakt te worden aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, die dan de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk zal onderwerpen aan een onderzoek. Het is enkel de Commissaris-generaal die zich kan uitspreken over de waarde ervan met betrekking tot het ingeroepen vervolgingsrisico en de verzoekers nieuwe elementen. Door de verzoekers nieuwe aanvraag niet in overweging te nemen kan de nood van de verzoekers aan bescherming niet verder onderzocht worden.

- 4.5.2. Bovendien heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de bewijswaarde van de documenten, (...). (arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 95 404 van 18 januari 2013 in de zaak RvV 109 324/11). In casu dient eveneens vastgesteld te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken maar al te simplistisch stelt dat de documenten die de eerste verzoeker voorlegt niet zou kunnen aantonen dat de verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben. Een onderzoek ten gronde, gepaard gaand met een uitgebreid interview van de verzoekers, is noodzakelijk teneinde hieromtrent te oordelen. De Dienst Vreemdelingenzaken is hiertoe niet bevoegd.

4.6. De hoger geciteerde wetsbepalingen en de verplichting van zorgvuldigheid werden bijgevolg miskend. De beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag dient derhalve vernietigd te worden."

2.1. Verzoekers betogen dat het niet aan de gemachtigde zou toekomen om uitspraken te doen over de gegrondheid van een asielaanvraag. Verzoekers houden voor dat de door hen aangevoerde nieuwe elementen ten gronde en inhoudelijk zouden zijn beoordeeld door de gemachtigde, hetgeen een manifeste schending zou inhouden van diens zeer beperkte beoordelingsbevoegdheid.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekers in de toelichting van het enig middel in gebreke blijven in te gaan op de nochtans door hen opgeworpen schending van artikel 3 EVRM.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt dat een tweede of volgende asielaanvraag moet steunen "op nieuwe elementen, welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen". alsook dat "de Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft ingediend [...] en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in art. 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4".

Verzoekers kunnen niet gevolgd worden in hun betoog dat de gemachtigde "al te simplistisch" tot zijn besluit is gekomen. Uit de motieven van de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van verzoeker blijkt heel duidelijk dat er wordt ingegaan op alle stukken die verzoeker bij zijn derde asielaanvraag aanbracht (de bevestigingsbrief van de voorzitter van Muzavat, een brief van de voorzitter van de Belgium Azerbaijanis Society, een enveloppe, een gescande brief van een mensenrechtenorganisatie, een overlijdensakte en verscheidene internetartikels) en dat van elk van deze stukken afdoende wordt toegelicht waarom deze niet in aanmerking kunnen komen als zijnde nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

In casu kan slechts worden vastgesteld dat de vage en ongestaafde beschouwingen van verzoekers niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de bestreden beslissing, daar door verzoekers op geen enkele manier wordt aangetoond dat is voldaan aan voormelde voorwaarden van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet

Het begrip "nieuwe gegevens" heeft niet louter betrekking op bewijsmiddelen, maar tevens slaat op de inhoud van die gegevens. (R.v.St. 12 oktober 2002, nr. 111 446; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053). Het loutere feit dat door verzoekers voor de eerste maal bepaalde documenten werden voorgelegd, volstaat dus niet opdat de derde asielaanvraag in overweging zou moeten worden genomen.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees

voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

In casu wordt de nadruk gelegd op het gegeven dat deze nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip “nieuwe gegevens” heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen menen omvat het begrip “nieuw gegeven” niet dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Het begrip ‘nieuwe gegevens’ heeft immers niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “ernstige aanwijzingen” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het loutere feit dat verzoekers de mening zijn toegedaan dat de door hen voorgelegde documenten zonder enige twijfel dienen aanvaard te worden als nieuwe elementen, volstaat niet om afbreuk te doen aan de motivering van de bestreden beslissing.

Het komt de gemachtigde in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet wel degelijk toe om na te gaan of de door verzoekers voorgelegde elementen van aard zijn om afbreuk te doen aan de eerdere weigeringsbeslissingen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De gemachtigde van de staatssecretaris kan nagaan of door het aanvoeren van nieuwe elementen de verzoekers effectief nieuwe gegevens aanbrengen in verhouding tot een eerdere asielaanvraag. De gemachtigde van de staatssecretaris kan bij die beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8200 (c); RvS 17 mei 2010) nr. 5 672 (c)).

Het komt de dienst Vreemdelingenzaken derhalve niet toe te weigeren een nieuwe asielaanvraag in overweging te nemen omdat de ingeroepen vervolging of het ingeroepen reële risico op ernstige schade niet is aangetoond. Dit zou een beoordeling over de gegrondheid van de aanvraag zijn die enkel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toekomt. De dienst Vreemdelingenzaken vermag echter wel de relevantie na te gaan van de aangevoerde nieuwe gegevens en daarbij na te gaan of zij van aard zijn om de eerdere beoordeling door de asielinstanties te kunnen wijzigen dan wel of zij niet van aard zijn om tot een andere beoordeling te kunnen komen. (R.v.St. nr. 222.623 van 26 februari 2013)

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing is ingegaan op de elementen die verzoekers bij hun derde asielaanvraag als nieuwe elementen heeft aangebracht, maar dat zij besluit dat zij bij hun huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengen met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de betrokken aanvragen derhalve niet in overweging neemt.

Waar verzoeker stelt dat het volledig onder de bevoegdheid van het CGVS valt om het aangevoerde bewijs te beoordelen wijst de Raad erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich in de bestreden beslissing ook niet inhoudelijk uitspreekt over de asielaanvraag van verzoeker en het al dan

niet toekennen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, maar dat hij zich, in het kader van zijn bevoegdheid overeenkomstig artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, ertoe beperkt te beslissen om de derde asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, na te hebben vastgesteld dat het niet de eerste asielaanvraag van verzoeker betreft en dat geen nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet naar voren werden gebracht.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie handelde na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers hun concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel inclus.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC